

Arrest

**nr. 123 895 van 14 mei 2014
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 17 januari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 december 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 14 december 2012 en heeft zich vluchteling verklaard op 17 december 2012.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 22 januari 2013 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 14 oktober 2013.

1.3. Op 13 december 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 17 december 2013 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart van Palestijnse afkomst te zijn en een soennitisch moslim. Uw ouders zijn geboren in Jaffa en na 1948 zijn ze verhuisd naar de Gazastrook. In 1967 zijn ze gevlucht naar Jordanië en werden ze door UNRWA (United Nations Relief and Works Agency) geregistreerd. Op 8 februari 1972 bent u geboren in de Jordaanse hoofdstad Amman. Tot uw dertigste hebt u er gewoond in de Khalid ibn al-Walidstraat en daarna bent u met uw moeder verhuisd naar een huurhuis in de buitenwijk al-Amir al-Hassan.

U hebt uw lager secundair diploma behaald en daarna begon u te werken. U hebt veel verschillende jobs uitgeoefend, maar de laatste twaalf à dertien jaar werkte u bij een koffiebranderij als verantwoordelijke voor het roosteren en malen van koffiebonen.

Begin jaren '90 hebt u vier dagen gevangen gezeten omwille van een vechtpartij. Omstreeks 1997 of 1998 werden u en een paar vrienden opnieuw gearresteerd omwille van een handgemeen. Na een week werd u vrijgelaten.

Uw huis ligt in de buurt van Club Yarmouk, een sportclub van de Moslimbroederschap. U frequenteerde deze club met uw twee vrienden, J.(...) A.(...) en 'A(...) a.(...)-F.(...), die u al kent van uw schooltijd. J.(...) werd meer dan twaalf jaar geleden gearresteerd door de Jordaanse inlichtingendienst ten gevolge waarvan hij twee jaar in detentie heeft doorgebracht, maar dit belette u niet om met hem bevriend te zijn.

In september 2012 vonden in Jordanië betogingen plaats tegen de regering en daarnaast werden ook festiviteiten georganiseerd door de Moslimbroeders waarop zowel leden als niet-leden van deze groepering aanwezig waren. Gezien die festiviteiten in de buurt van uw huis plaatsvonden, was u vaak aanwezig. Op het einde van de toespraken van de Moslimbroederschap begon men telkens te betogen en begonnen mensen slagzinnen te scanderen. Eén keer werd een grote betoging georganiseerd door alle Jordaanse jeugdbewegingen. Die dag waren veel politieagenten en ordetroepen aanwezig en vanop een brug, die loopt over het plein waar werd gedemonstreerd, gooiden regeringsgezinde mensen stenen naar de massa betogers. De demonstratie werd uiteen gejaagd en iedereen vluchtte naar huis.

Eind september 2012 was u buitenshuis toen u telefoon kreeg van uw moeder dat drie personen van de veiligheidsdienst waren langsgekomen om naar u te vragen. Ze nodigden u uit om naar het centrum van de veiligheidsdienst in Jabal al-Husseïn te gaan, de wijk waar u vroeger woonachtig was. U bent die nacht niet naar huis gegaan, maar u bleef overnachten bij uw zus. De volgende dag vernam u van uw zus dat er mensen met een jeep naar uw huis waren gekomen en dat uw moeder hen, gezien dit nu al de tweede keer was dat naar u werd gevraagd, vanop de trappen had gevraagd wat er van u werd verwacht. De volgende dag nam u contact op met een vriend die een hoge rang heeft in het leger om te vragen of hij bij de veiligheidsdienst kon peilen waarom er naar u werd gevraagd. Nadat uw vriend inlichtingen had ingewonnen, wist hij u te vertellen dat de veiligheidsdienst naar u op zoek was op vraag van de algemene inlichtingendienst. Ongeveer één week later, rond vijf uur 's morgens, kwam opnieuw een jeep naar uw huis en werd uw hele huis doorzocht. Ze doorzochten uw slaapkamer en namen exemplaren van een krant en een alarmpistool mee. Daarna begonnen ze uw moeder te ondervragen of u bent aangesloten bij een bepaalde partij. Tevens vroegen ze sinds wanneer u meedoet met de Moslimbroederschap. Uw moeder antwoordde hierop dat u met deze zaken niets te maken had en dat u geen lid was van de Moslimbroederschap. Daarop zeiden ze uw moeder dat ze u wel te pakken zouden krijgen als u zich niet zou aanbieden bij hen. Toen u hierover te weten kwam, begon u schrik te krijgen en bent u naar uw broer gevlucht die in de stad al-'Aqaba woont, op ongeveer vierhonderd kilometer van Amman. U bleef bij hem ondergedoken tot u op 8 december 2012 illegaal met een smokkelaar en nog zeven à acht andere personen per auto naar Turkije bent gegaan. Vanuit Turkije bent u naar Griekenland gereisd. Daar hebt u vanuit een voor u onbekende luchthaven en in het bezit van valse documenten het vliegtuig genomen naar België. Op 17 december 2012 vraagt u asiel aan bij de Belgische autoriteiten.

U vraagt asiel aan omdat u door de Jordaanse autoriteiten wordt vervolgd omwille van uw deelname aan activiteiten van de Moslimbroeders. Daarnaast verklaart u, als Palestijn afkomstig uit de Gazastrook, te worden onderdrukt. Zo hebt u geen recht op een ziekteverzekering waardoor medische behandelingen veel geld kosten. Voorts geniet u niet het recht om hoger onderwijs te volgen en om eigendom te bezitten. Als Palestijn wordt u scheef bekeken en uitgescholden.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een tijdelijke Jordaanse identiteitskaart voor Palestijnse vluchtelingen uit de Gazastrook, een kopie van uw Jordaanse rijbewijs en een faxkopie van een UNRWA-registratiekaart neer.

B. Motivering

Artikel 1D van de Vluchtelingenconventie, waarnaar artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet refereert, bepaalt dat personen die de bijstand of bescherming genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties, zoals de UNRWA, uitgesloten dienen te worden van de vluchtelingenstatus. Deze uitsluiting geldt evenwel niet wanneer de bijstand of bescherming van de UNRWA om welke reden dan ook is beëindigd. Indien de bijstand heeft opgehouden te bestaan, dient de betrokkene van rechtswege als vluchteling te worden erkend, tenzij hij om de redenen vermeld in artikel 1E en 1F van het Vluchtelingenverdrag dient te worden uitgesloten. De bijstand heeft opgehouden te bestaan wanneer het orgaan dat de bijstand levert opgeheven wordt, of wanneer het voor de UNRWA onmogelijk is zijn opdracht te vervullen, of wanneer vast komt te staan dat het vertrek van een persoon uit het mandaatgebied van de UNRWA zijn rechtvaardiging vindt in redenen buiten zijn invloed en onafhankelijk van zijn wil waardoor hij verhinderd wordt de door de UNRWA verleende bijstand te genieten. Dit is het geval indien de asielzoeker zich persoonlijk in een situatie van ernstige onveiligheid bevond en het voor de UNRWA onmogelijk was hem in dat gebied levensomstandigheden te bieden die stroken met de opdracht waarmee dat orgaan of die instelling belast is (Hof van Justitie 19 december 2012, C-364/11, El Kott v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal, § § 58, 61, 65 en 81)

Uit uw verklaringen blijkt dat u als Palestijn een verblijfsrecht had in Jordanië en er de bijstand van de UNRWA verkreeg. U staat als ongehuwde geregistreerd op de UNRWA-kaart van uw ouders en jullie kregen bloem, suiker, rijst en conservenblikken. Daarnaast hebt u uw lager middelbaar diploma behaald aan een UNRWA-school en kreeg u algemene medische zorg van deze organisatie (CGVS, pp. 4-6). Rekening houdend met artikel 1D van het Verdrag van Genève van 1951, waarnaar artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet verwijst, dient onderzocht te worden of uw vertrek uit uw land van gewoonlijk verblijf zijn rechtvaardiging vindt in redenen buiten uw invloed en onafhankelijk van uw wil die u ertoe gedwongen hebben het gebied waarin het UNRWA werkzaam is, te verlaten.

Naar het oordeel van het Commissariaat-generaal dient te worden vastgesteld dat aan de situatie van ernstige onveiligheid die u ertoe zou hebben aangezet het mandaatgebied te verlaten, geen geloof kan worden gehecht om onderstaande redenen.

U verklaart te zijn uitgenodigd om zich aan te melden bij de veiligheidsdienst, maar dat u op deze oproeping niet bent ingegaan. U stelt dat de leden van de veiligheidsdienst aan uw moeder hadden gezegd dat ze u wouden ondervragen omwille van uw activiteiten voor de Moslimbroederschap. U stelt dat u hebt deelgenomen aan betogingen en festiviteiten van de Moslimbroederschap, maar het kan echter bezwaarlijk overtuigen dat de Jordaanse overheid u, gezien u geen lid of sympathisant bent van een politieke partij, noch iemand van uw familie, na deelname aan voornoemde activiteiten van collectieve aard persoonlijk zou viseren. U stelt immers expliciet dat er aan de betogingen zowel leden als niet-leden van de Moslimbroederschap deelnamen en dat uw rol tijdens de betogingen en festiviteiten zich beperkte tot louter een 'gewone deelnemer'. Gezien u geen politieke sympathieën had en in deze activiteiten geen protagonistenrol op zich hebt genomen en niet eerder problemen hebt gehad met de Jordaanse overheid, kan het niet overtuigen dat zij u actief zouden zoeken met het oog op vervolging. U bent in de jaren '90 weliswaar twee keer opgepakt omwille van een vechtpartij maar na respectievelijk vier dagen en een week gevangenschap werd u vrijgelaten. Hieruit kan dan ook niet worden afgeleid dat u als dissident zou geboekstaafd staan bij de overheid. Bovendien stelt u dat er 5000 à 6000 mensen deelnamen aan de betogingen en dat niet alleen u, maar ook andere mensen werden gevisereerd, maar dient te worden vastgesteld dat u geen enkel concreet voorbeeld kunt geven van iemand anders die wordt vervolgd. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Dat u daarenboven niet weet of uw vrienden, J.(...) A.(...) en 'A.(...) a.(...)-F.(...), met wie u een sportclub van de Moslimbroederschap frequenteerde, ook problemen hebben gehad met de Jordaanse overheid, is wederom een indicatie dat u deze asielmotieven niet aannemelijk hebt gemaakt. U stelt dat u hen niet meer kon contacteren na uw problemen omdat u niet weet of ze al dan niet in de gaten werden gehouden, maar gezien het belang hiervan om uw eigen situatie beter te kunnen inschatten, kan deze uitleg in zijn geheel niet overtuigen (CGVS, pp. 14-17).

Betreffende uw verklaringen over uw vrienden, J.(...) A.(...) en 'A.(...) a.(...)-F.(...), dienen bovendien de nodige bedenkingen te worden gemaakt. Vooreerst is het opmerkelijk dat u enerzijds zeker weet dat J.(...) lid was van de Moslimbroederschap terwijl u dit van 'A.(...) niet met zekerheid weet te zeggen. U vergoelijkt uw onwetendheid door te stellen dat het moeilijk is om aan iemand te vragen of hij al dan niet actief lid is en dat de persoon in kwestie daar ook geen antwoord op zal geven. Dit antwoord wekt de nodige verbazing aangezien u wel zeker bent dat J.(...) lid is en dat u beide vrienden al van uw schooltijd kent en jullie samen sportclub Yarmouk bezochten. Dat u niet met zekerheid weet of 'A.(...) al dan niet lid is van de Moslimbroederschap, kan dan ook niet overtuigen. Bovendien dient opgemerkt dat u dienaangaande tegenstrijdige verklaringen aflegt. Zo hebt u tijdens het gehoor dat u hebt afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), ter voorbereiding van het gehoor op het CGVS, expliciet verklaard dat deze twee vrienden lid zijn van de Moslimbroederschap. U voegde eraan toe dat J.(...)

A.(...) werkte bij de sportclub, terwijl 'A.(...) a.(...)-F.(...) op het hoofdkwartier van de Moslimbroederschap werkzaam was. U tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd of 'A.(...) ooit op het hoofdkwartier van de Moslimbroeders werkzaam is geweest, stelt u dit niet te weten. U geconfronteerd met uw verklaringen bij DVZ, past u uw verklaringen aan en stelt u dat zij beide leden waren van de Moslimbroederschap en vergaderingen bijwoonden op het hoofdkwartier, maar dat een vergadering bijwonen niet beschouwd wordt als werk. Bovenstaande wisselende verklaringen doen afbreuk aan uw geloofwaardigheid (Vragenlijst CGVS, 22/01/2013; CGVS, pp. 12-13).

Gezien bovenstaande observaties kan er geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen vervolging vanwege de Jordaanse overheid. Hierdoor kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u sedert twee maanden op de zwarte lijst van de Jordaanse overheid zou staan (CGVS, p. 19).

Wat betreft uw verklaringen dat u als Palestijn afkomstig uit de Gazastrook werd gediscrimineerd in Jordanië dienen de volgende opmerkingen te worden gemaakt. U verklaart dat u gezien uw afkomst bij elk probleem werd mishandeld en dat u bijvoorbeeld geen recht hebt op een medische verzekering. U concreet gevraagd welke discriminatie u persoonlijk hebt meegemaakt, verklaart u dat u scheef werd bekeken en bijvoorbeeld tijdens voetbalmatches racistische slagzinnen te horen kreeg. U gevraagd of u daarnaast nog problemen hebt gekend, stelt u dat u iemand bent die probeert weg te blijven van problemen. Het feit dat u geen recht had op een ziekteverzekering en dat u regelmatig racistische scheldwoorden te horen kreeg, is echter onvoldoende om te kunnen spreken van vervolging. 'Vervolging' in de zin van de Conventie van Genève veronderstelt een voortdurende en systematische schending van mensenrechten die een ernstige aantasting van de menselijke waardigheid inhoudt en tegen dewelke een staat niet kan en wil beschermen. De discriminatie waar u gewag van maakt kan echter niet als een dergelijke schending worden beschouwd (CGVS, pp. 19-20).

Gelet op bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u Jordanië verlaten heeft om redenen buiten uw invloed en onafhankelijk van uw wil waardoor u verhinderd werd de door het UNRWA verleende bijstand te genieten. Conform artikel 1D van de Vluchtelingenconventie juncto artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet dient u bijgevolg uitgesloten te worden van de vluchtelingenstatus.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een tijdelijke Jordaanse identiteitskaart voor Palestijnse vluchtelingen uit de Gazastrook neer, alsook een kopie van uw Jordaanse rijbewijs en een faxkopie van een UNRWA-registratiekaart. Deze stukken hebben betrekking op uw identiteit en uw herkomst en dit zijn gegevens die hier niet ter discussie staan. Deze documenten vermogen dan ook niet bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd), blijkt dat Gaza-Palestijnen van 1967, uit Jordanië, na een verblijf in het buitenland, kunnen terugkeren naar Jordanië, en dit ongeacht of zij al dan niet geregistreerd zijn bij de UNRWA. Voor een dergelijke terugreis dient men in het bezit te zijn geweest van een tijdelijk Jordaanse paspoort met een geldigheidsduur van twee jaar. Uit uw verklaringen blijkt dat u in het bezit was van een dergelijk paspoort voor Palestijnen uit de Gazastrook. U stelt dat u uw meest recente paspoort in 2010 hebt bekomen en dat het geldig was tot 2012. De smokkelaar zou het paspoort onderweg van u hebben afgenomen (CGVS, p. 5). Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan een vernieuwing van het paspoort bij de Jordaanse autoriteiten vanuit het buitenland bij de consulaire autoriteiten worden aangevraagd. De aanvraag wordt aanvaard in de meerderheid van de gevallen, op voorwaarde dat de aanvrager reeds geregistreerd is in Jordanië. Het zijn slechts veiligheidsoverwegingen, zoals het behoren tot een islamistische groepering, die een belemmering zouden kunnen vormen voor de vernieuwing van het paspoort. Uit eerdere vaststellingen blijkt evenwel dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u wordt vervolgd door de Jordaanse autoriteiten omwille van activiteiten voor de Moslimbroederschap. Bijgevolg zijn er dan ook geen redenen om aan te nemen dat u niet over de mogelijkheid beschikt om terug te keren naar het mandaatgebied van de UNRWA.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielaanvraag, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig/ongegrond karakter van uw asielaanvraag de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet meen ik dat u uitgesloten dient te worden van bescherming onder de Vluchtelingenconventie. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 1 (A) en 1D van de Conventie van Genève, de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, § 2, 48/5, 48/6, 55/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) aan, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijk motivering van de bestuurshandelingen, en de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, voert verzoeker aan dat de motivering van de bestreden beslissing op geen enkele vorm van objectieve informatie is gebaseerd doch louter gestoeld is op veronderstellingen. Hij wijst erop dat het administratief dossier geen informatie bevat omtrent activiteiten van het Moslimbroederschap, het standpunt van de Jordaanse overheid omtrent het Moslimbroederschap, de acties die de Jordaanse overheid onderneemt tegen dergelijke acties of de vervolging door de Jordaanse autoriteiten van deelnemers, sympathisanten en leden van de betogingen en festiviteiten van het Moslimbroederschap. Dit maakt naar mening van verzoeker een schending uit van de formele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel uit. Verzoeker benadrukt voorts dat hij meermaals deelnam aan activiteiten georganiseerd door het Moslimbroederschap, dat hij sinds vier jaar regelmatig de sportclub in Yarmouk bezocht, dat hij nauwe contacten onderhield met J. A. en met A. a.-F. en dat hij naast de zetel van de Moslimbroeders woonde. Deze feiten worden in de bestreden beslissing niet betwist. Bijgevolg kan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet aantonen, noch uitsluiten dat de Jordaanse overheid hem *de facto* niet beschouwt als zijnde een sympathisant of zelfs een lid van de Moslimbroeders, aldus verzoeker, die omwille van het voorgaande meent dat de bestreden beslissing eveneens een schending uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker vervolgt dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier geenszins blijkt dat de UNRWA bescherming kan bieden tegen de Jordaanse autoriteiten. De UNRWA Relief and Social Services-programma spitst zich toe op socio-economische noden van de Palestijnse vluchtelingengemeenschap in Jordanië. Nergens in deze informatie wordt melding gemaakt van acties of handelingen die de UNRWA kan ondernemen tegen de Jordaanse overheid, aldus verzoeker, die hieraan toevoegt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen er dus niet kan van uitgaan dat hij beroep zou kunnen doen op de hulp van de UNRWA met betrekking tot zijn specifieke problemen. Onder verwijzing naar het arrest van het Hof van Justitie in de zaak C-364/11 El Kott v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal, van 19 december 2012, meent verzoeker dat UNRWA in de onmogelijkheid is zijn opdracht te volbrengen. Verzoeker stelt dat hij zich verplicht zag om, omwille van dwingende omstandigheden onafhankelijk van zijn wil, het gebied waar hij gewoonlijk verbleef te verlaten aangezien UNRWA hem niet de nodige bijstand en bescherming kon bieden. Hij bevond zich immers in een situatie van ernstige onveiligheid. Derhalve dient volgens verzoeker artikel 1, D, § 2 van de Conventie van Genève te worden toegepast en dient hij als vluchteling te worden erkend.

Voorts verwijst verzoeker naar de COI Focus “*Jordanie, Statut particulier des réfugiés Palestiniens de Gaza*” dd. 14 oktober 2013 en benadrukt dat hij wel degelijk problemen kan ondervinden om een nieuw paspoort aan te vragen, aangezien er in zijn hoofde veiligheidsredenen bestaan die het verkrijgen van een dergelijk reisdocument kunnen belemmeren. Hij wijst er in dit verband op dat zijn deelname aan verschillende activiteiten van het Moslimbroederschap niet in twijfel wordt getrokken. Vervolgens verwijst verzoeker het Commissariaat-generaal een zeer partiële lezing van de informatie verrat in het administratief dossier. Uit deze informatie blijkt immers, in tegenstelling tot wat het Commissariaat-generaal beweert, dat het absoluut niet zeker is dat verzoeker opnieuw in het bezit zal gesteld worden van een paspoort. Dergelijk administratieve beslissing wordt genomen op basis van een louter discretionaire bevoegdheid van de instantie in kwestie en is overigens niet wettelijk geregeld. Voorts heeft de NGO Badil erop gewezen dat een vernieuwing van desbetreffend document kan geweigerd worden, zeker wanneer de aanvrager naar het buitenland gereisd is of omwille van redenen van nationale veiligheid, zoals in casu. Tevens wijst Badil erop dat de vrijheid van beweging van de Palestijnse vluchtelingen uit Gaza van 1967 meer dan ook wordt beperkt en dat zelfs de tijdelijke verblijfsvergunning waarschijnlijk niet zou worden verlengd door de Jordaanse autoriteiten aangezien deze laatsten trachten om het aantal Palestijnen verblijvende in Jordanië te verminderen. Het is volgens verzoeker voor hem ipso facto dus onmogelijk om een reisdocument te bemachtigen van de Jordaanse autoriteiten. In dit kader dient naar de mening van verzoeker rekening te worden gehouden met de nota van UNHCR getiteld “*Note on UNHCR’s Interpretation of Article 1D of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees and Article 12(1)(a) of the EU Qualification Directive in the context of Palestinian Refugees seeking international protection*”. Hierin stelt UNHCR dat onder “opgehouden te bestaan” tevens dient begrepen te worden het bestaan van objectieve redenen die een terugkeer naar UNRWA-

gebied verhinderen, waardoor de asielzoeker zich niet opnieuw onder die bijstand of bescherming van de UNRWA kan scharen. In de nota licht UNHCR vervolgens toe welke objectieve redenen een terugkeer van een asielzoeker naar het mandaatgebied van de UNRWA kunnen verhinderen. Hieronder vallen onder meer het bestaan van beperkingen van wettelijke aard, zoals bijvoorbeeld het ontbreken van de vereiste reisdocumenten om te reizen naar, toegang te krijgen tot of zich te vestigen in een land, of de weigering van autoriteiten van het gastland om de betrokkene terug toe te laten tot het grondgebied of de reisdocumenten te vernieuwen. Aangezien hij door de Jordaanse autoriteiten wordt gezocht omwille van zijn activiteiten met het Moslimbroederschap en hij (mede hierdoor) geen reisdocument zal kunnen verkrijgen, besluit verzoeker dat artikel 1, D, § 2 van de Conventie van Genève van toepassing is en dat hij als vluchteling dient te worden erkend.

Tot slot voert verzoeker aan dat hij niet kan begrijpen op basis van welke redenen hem de subsidiaire bescherming werd geweigerd, aangezien dit hoegenaamd niet onderbouwd werd door enige informatie betreffende de veiligheidssituatie voor verzoeker in het land waar hij gewoonlijk verbleef, als zijnde een Palestijnse vluchteling uit Gaza, die deelnam aan protesten en festiviteiten van het Moslimbroederschap. Omwille van voormelde reden is de bestreden beslissing volgens verzoeker in strijd met de formele en de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker verwijst te dezen nog naar en citeert uit het World Report 2013 van Human Rights Watch en een rapport van Amnesty International waaruit moet blijken dat de mensenrechten in Jordanië niet gerespecteerd worden en dat manifestanten onmenselijk behandeld en gefolterd worden door de Jordaanse autoriteiten. Gezien zijn deelname aan politieke betogingen en activiteiten, georganiseerd door de Moslimbroeders, wat niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal, riskeert hij gearresteerd te worden en onmenselijk behandeld en gefolterd, zelfs gedood te worden, aldus nog verzoeker, die hieruit besluit dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: het document *“Rapport Amnesty International 2013. Jordan”*, het document *“Jordan: arbitrary arrests, torture and other ill-treatment and lack of adequate medical care of detained protestors”* van Amnesty International van 11 december 2012, het *“World Report 2013. Jordan”* van Human Rights Watch en het document *“Note on UNHCR’s Interpretation of Article 1D of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees and Article 12(1)(a) of the EU Qualification Directive in the context of Palestinian Refugees seeking international protection”* van UNHCR van mei 2013.

Overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet legt verzoeker ter zitting een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen neer: een attest van registratie bij UNRWA, de rantsoenkaart van zijn familie, de omslag waarin hem deze stukken werden overgemaakt en CLAES, M., *“Niet-erkende beschermingsnood van Palestijnse vluchtelingen uit Libanon: de toepassing van artikel 1D Vluchtelingenverdrag in de Belgische asielprocedure”*, *T. Vreemd.* 2014, nr. 1, 52-67.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker conform artikel 1D van de vluchtelingenconventie juncto artikel 55/2 van de vreemdelingenwet uitgesloten van de vluchtelingenstatus omdat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij Jordanië verlaten heeft om redenen buiten zijn invloed en onafhankelijk van zijn wil waardoor hij verhinderd werd de door het UNRWA verleende bijstand te genieten. Dit besluit steunt inzonderheid op de overwegingen dat (i) geen geloof kan worden gehecht aan de door hem ingeroepen vervolging vanwege de Jordaanse overheid zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen dat hij sedert twee maanden op de zwarte lijst van de Jordaanse overheid zou staan, zoals wordt toegelicht, (ii) het feit dat hij geen recht had op een ziekteverzekering en dat hij regelmatig racistische scheldwoorden te horen kreeg onvoldoende is om te kunnen spreken van vervolging in de zin van de Conventie van Genève en (iii) de door hem neergelegde documenten betrekking hebben op zijn identiteit en herkomst, gegevens welke niet ter discussie staan, en uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Gaza-Palestijnen van 1967 na een verblijf in het buitenland kunnen terugkeren naar Jordanië en dit ongeacht of zij al dan niet geregistreerd zijn bij de UNRWA en dat de vernieuwing van het paspoort bij de Jordaanse autoriteiten vanuit het buitenland bij de consulaire autoriteiten kan worden aangevraagd zodat er, mede gelet op de vaststelling dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij wordt vervolgd door de Jordaanse autoriteiten omwille van activiteiten voor de Moslimbroederschap, geen redenen zijn om aan te nemen dat hij niet over de mogelijkheid beschikt om terug te keren naar het mandaatgebied van de UNRWA. Gelet op het vastgestelde ongeloofwaardig/ongegegrond karakter van zijn asielaanvraag wordt verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet geweigerd.

2.4. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen inhoudende uitsluiting van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat de hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de erkenningscriteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.5. Artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag bepaalt het volgende:

“Dit Verdrag is niet van toepassing op personen die thans bescherming of bijstand genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen.

Wanneer deze bescherming of bijstand om welke reden ook is opgehouden, zonder dat de positie van zodanige personen definitief geregeld is in overeenstemming met de desbetreffende resoluties van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, zullen deze personen van rechtswege onder dit Verdrag vallen.”

2.6. Artikel 12, eerste lid, a) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn) sluit een derdelander uit van de vluchtelingenstatus wanneer *“hij onder artikel 1 D van het Verdrag van Genève valt, dat betrekking heeft op het genieten van bescherming of bijstand van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen. Is die bescherming of bijstand om welke reden ook opgehouden zonder dat de positie van de betrokkene definitief geregeld is in overeenstemming met de desbetreffende resoluties van de algemene vergadering van de Verenigde Naties, dan heeft de betrokkene op grond van dit feit recht op de voorzieningen uit hoofde van deze richtlijn”*.

2.7. Artikel 55/2 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1, D, E of F van het Verdrag van Genève.

Dit is ook van toepassing op personen die wetens en willens aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1 F van het Verdrag van Genève genoemde misdrijven of daden.”

2.8. Het feit dat verzoeker voor zijn vertrek uit zijn land van gewoonlijk verblijf de bijstand van de UNRWA genoot wordt in de bestreden beslissing niet betwist en blijkt ook uit de stukken van het administratief dossier en het door verzoeker ter zitting neergelegde attest van registratie bij UNRWA en de rantsoenkaart van zijn familie. Hieruit blijkt dat de uitsluitingsgrond uit het eerste lid van artikel 1, D van het vluchtelingenverdrag in elk geval op verzoeker van toepassing was.

2.9. De hamvraag is of de uitsluitingsgrond uit artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag thans ook nog op verzoeker van toepassing is. De Raad wijst hierbij op recente rechtspraak van het Europese Hof van Justitie waarin naar aanleiding van een nieuwe prejudiciële vraag over artikel 12, lid 1, sub a) van de Kwalificatierichtlijn uitdrukkelijk gesteld wordt dat het eerste lid van artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag niet aldus kan worden uitgelegd dat het loutere feit dat de betrokkene zich bevindt buiten het gebied waarin de UNRWA werkzaam is of dit gebied vrijwillig verlaat, volstaat om de in die bepaling neergelegde uitsluiting van de vluchtelingenstatus te beëindigen (HvJ 19 december 2012, C-364/11, *El Kott v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal*, § 49). Hieruit kan dus worden besloten dat de uitsluitingsgrond uit artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag, ook al heeft hij het mandaatgebied van de UNRWA verlaten, thans ook nog op verzoeker van toepassing is.

2.10. Anderzijds dient in beginsel voor asielzoekers die afkomstig zijn uit dergelijk mandaatgebied geen bijkomende beoordeling te worden gemaakt in de zin van artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag. Dit standpunt wordt door het Europese Hof van Justitie bevestigd waar het stelt dat in de eerste plaats op basis van een individuele beoordeling moet worden nagegaan of het vertrek van de betrokken persoon uit het mandaatgebied zijn rechtvaardiging vindt in redenen buiten zijn/haar invloed en onafhankelijk van zijn/haar wil waardoor hij/zij verhinderd wordt de door het UNRWA verleende bijstand te genieten (HvJ 19 december 2012, C-364/11, *El Kott v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal*, § 61). Dit is het geval, zo vervolgt het Hof in zijn arrest, indien de asielzoeker zich persoonlijk in een situatie van ernstige onveiligheid bevond en het voor het betrokken orgaan of de betrokken instelling onmogelijk was hem in dat gebied levensomstandigheden te bieden die stroken met de opdracht waarmee dat orgaan of die instelling belast is (HvJ 19 december 2012, C-364/11, *El Kott v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal*, § 65). Indien deze situatie zich voordoet, dient de betrokkene van rechtswege als vluchteling te worden erkend, tenzij hij/zij om de redenen vermeld in artikel 1, E en 1, F van het Vluchtelingenverdrag dient te worden uitgesloten (HvJ 19 december 2012, C-364/11, *El Kott v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal*, § 81).

2.11. Uit de bestreden beslissing blijkt dat *in casu* de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel is dat dat verzoeker niet aantoont dat hij zich op het ogenblik van zijn vertrek uit Jordanië in een persoonlijke situatie van ernstige onveiligheid bevond die hem ertoe zou hebben aangezet het mandaatgebied van UNRWA te verlaten.

Vooreerst stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing op generlei wijze wordt betwist dat verzoeker heeft deelgenomen aan betogingen en festiviteiten van de Moslimbroederschap. Gelet op verzoekers verklaringen dat noch hij, noch een familielid lid of sympathisant is van een politieke partij, dat zijn activiteiten beperkt waren tot het louter deelnemen aan de betogingen en festiviteiten die het Moslimbroederschap organiseerde, dat er gemiddeld 5000 à 6000 mensen aanwezig waren op dergelijke betogingen en dat zowel leden als niet-leden van het Moslimbroederschap aan de manifestaties deelnamen, acht de commissaris-generaal het evenwel niet overtuigend dat verzoeker als gewone burger, die geen specifiek of uitgesproken politiek profiel heeft, en wiens activiteiten van zeer bescheiden aard waren, problemen zou ondervinden met de Jordaanse autoriteiten louter en alleen omdat hij samen met duizenden andere burgers deelnam aan de betogingen en de festiviteiten die de Moslimbroederschap organiseerde.

Deze redenering kan evenwel niet worden bijgetreden. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij sinds zijn schooltijd bevriend was met J.A. en A. a.-F. en dat deze twee vrienden lid zijn van de Moslimbroederschap. Verzoeker frequenteerde samen met deze twee vrienden Club Yarmouk, een sportclub van de Moslimbroederschap in de buurt van zijn huis. Zijn vriend J.A. werd in het verleden reeds gearresteerd door de Jordaanse inlichtingendienst, ten gevolge waarvan hij twee jaar in detentie heeft doorgebracht (administratief dossier, stuk 13, vragenlijst CGVS, p. 4, vraag 5 en stuk 5, p. 9 en p. 13). Verzoekers vriendschap met J.A., diens lidmaatschap van de Moslimbroederschap en diens arrestatie en detentie worden in de bestreden beslissing op zich niet betwist. De Raad acht het niet ondenkbaar dat verzoekers vriend J.A. na zijn vrijlating door de Jordaanse inlichtingendienst in de gaten werd gehouden. Dit klemt des te meer daar hij een actief lid van de Moslimbroederschap was die sinds zijn vrijlating in de sportclub Yarmouk werkte (administratief dossier, stuk 5, p. 13). Er kan dan ook niet worden uitgesloten dat ook verzoeker door zijn vriendschap met J.A. mede in de belangstelling is komen te staan van de Jordaanse inlichtingendienst. In dit opzicht kan naar het oordeel van de Raad niet worden gesteld dat verzoeker als een gewone deelnemer aan activiteiten van collectieve aard in de massa zou zijn opgegaan, noch kan zonder meer worden verondersteld dat hij geen problemen zou ondervinden met de Jordaanse autoriteiten omdat hij samen met duizenden andere burgers deelnam aan de betogingen en de festiviteiten die de Moslimbroederschap organiseerde. Dat verzoeker naar eigen zeggen geen lid was van de Moslimbroeders neemt immers niet weg dat hem door zijn vriendschap met J.A., het feit dat hij regelmatig het clubhuis Yarmouk bezocht en zijn deelname aan activiteiten georganiseerd door de Moslimbroederschap door de Jordaanse autoriteiten mogelijks een sympathie voor en/of lidmaatschap van de Moslimbroederschap wordt toegeschreven. Zoals terecht wordt opgemerkt bevat het administratief dossier evenwel geen informatie omtrent activiteiten van het Moslimbroederschap in Jordanië, het standpunt van de Jordaanse overheid omtrent het Moslimbroederschap of de mogelijke vervolging door de Jordaanse autoriteiten van sympathisanten, leden en deelnemers aan de betogingen en festiviteiten van het Moslimbroederschap. De informatie is tevens van belang om te kunnen oordelen of verzoeker over de mogelijkheid beschikt om zich in België (terug) in het bezit te stellen van de noodzakelijke documenten om te kunnen terugkeren naar het

mandaatgebied van de UNRWA. Immers, uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt weliswaar dat dat Gaza-Palestijnen van 1967 na een verblijf in het buitenland kunnen terugkeren naar Jordanië en dit ongeacht of zij al dan niet geregistreerd zijn bij de UNRWA en dat de vernieuwing van hun paspoort bij de Jordaanse autoriteiten vanuit het buitenland bij de consulaire autoriteiten kan worden aangevraagd doch uit dezelfde informatie blijkt tevens dat veiligheidsoverwegingen, zoals het behoren tot een Islamistische groepering, een belemmering kunnen vormen voor de vernieuwing van het paspoort.

In acht genomen het geheel van wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad dan ook aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 13 december 2013 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS